

Đồ cổ của ngoại

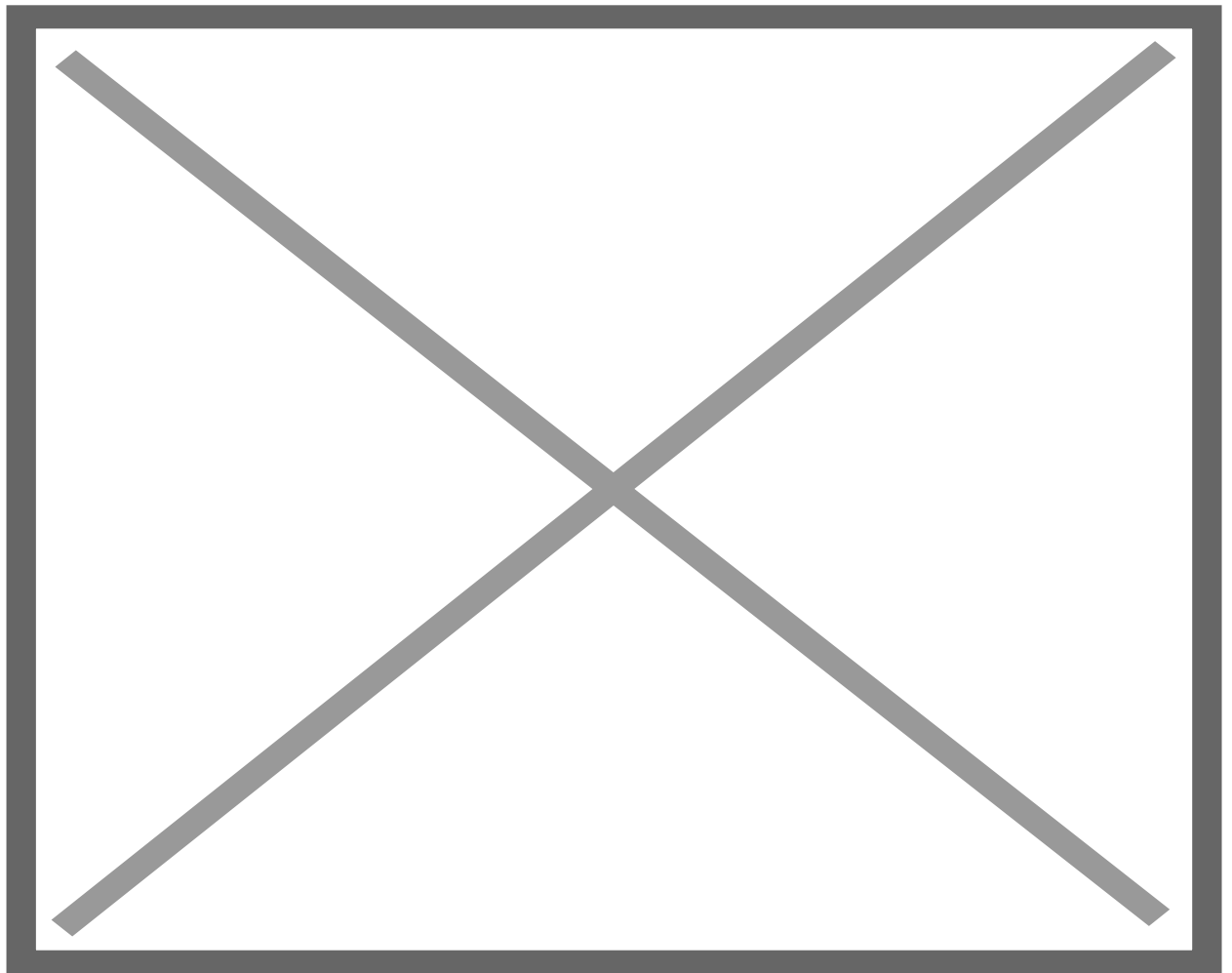
ISSN: 2734-9195 22:55 04/07/2024

Đang cầm cái giẻ lau chiếc bình bông trên tay Mỹ ngừng tay một lúc, đưa mắt dòm dò từng đường nét của chiếc bình ma mị ấy, nó như...

Đang cầm cái giẻ lau chiếc bình bông trên tay, Mỹ ngừng tay một lúc, đưa mắt ngó từng đường nét của chiếc bình ma mị ấy, nó như có sức hút đặc biệt với Mỹ. Xoay qua xoay lại rồi lật phần đáy, ngửa phần miệng, hai con mắt của Mỹ như cái máy soi. Nắm lấy cổ bình để ra xa rồi ngía ngía như một tên buôn cổ vật...lại sờ tay vào những đường viền nét vẽ trên chiếc bình được làm bằng sành mà ở nhà hay gán cho nó là đồ cổ của ngoại.

Tác giả: **Kim Thị Thu**

Trường Tiểu học Kim Hòa B - Kim Hòa, Cầu Ngang, Trà Vinh

Nó - món đồ cũ kĩ, từ cái hồi năm năm nào xa miết mà chẳng nhớ. Nó là cái bình hoa thật sự rất đơn giản, giản đơn hơn từ ngữ diễn tả về nó. Cái miệng bình thì bè ra một tí, cổ thon nhỏ, thân hơi phình ra và tóp nhẹ về phần đáy, những nét cọ khi đậm khi nhạt đan xen các mảng màu xanh dương tạo thành một bức tranh trên đó. Nếu chịu khó dòm kĩ một chút nó như là một bức phong cảnh, có cây có núi và một mái nhà tranh vách lá, một đặc điểm dễ nhận thấy ở đa số các món đồ bằng sành thời đó.

Đó là tất cả những gì mà chiếc bình cổ mang lại cho người xem, trong nó toát lên một sự duyên dáng của thời đại nào đó mà chỉ khi ta làm các phép toán trừ các ẩn số mới tìm được nguồn gốc của nó. Đương nhiên là nó lớn tuổi hơn Mỹ nhiều, ngoại thường bảo vậy.

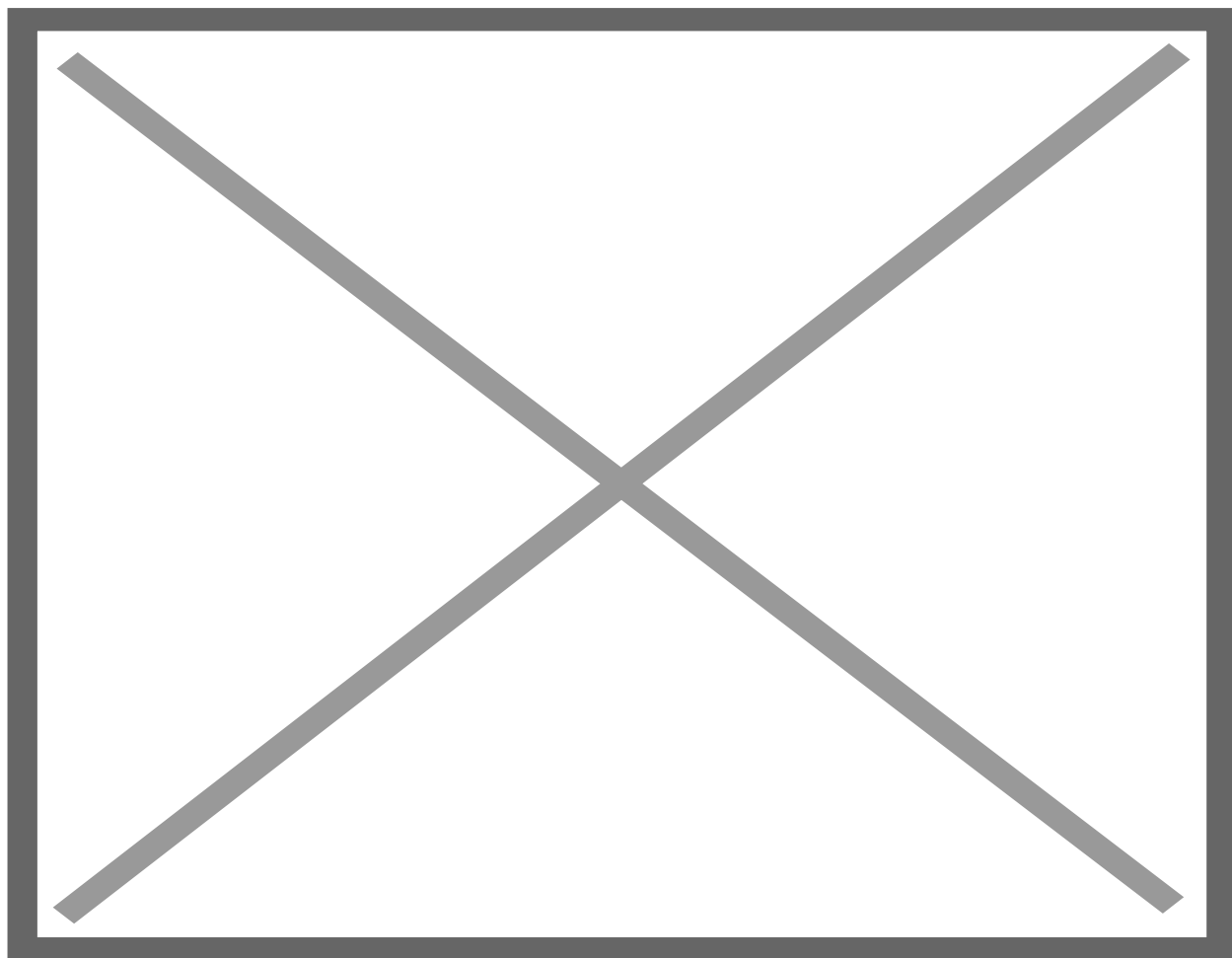
Trái tim ta có hai ngăn, một bên dành cho cuộc sống thực tại bên còn lại dành hết cho yêu thương, một trong các lối nghĩ suy non choẹt của con bé nhà quê lẩm tính mộng mơ. Từ dạo tiếng ru đầu mùa cơn gió đêm thu yên ả, có chiếc lá vàng về cội về nguồn như Mỹ vẫn thường mang máng trong tim.

Kí ức dẫu là đã xa vời vợi như phía chân trời chỉ còn một đường thẳng mảnh tanh như sợi chỉ mảnh thì kí ức cũng chẳng rõ ràng gì hơn. Nhưng nó vẫn có, vẫn là một gam màu không thể thiếu trong tâm khảm của mỗi người như đường kẻ chân trời là một điểm tựa cho cảnh vật trong tranh của người họa sĩ.

Có những kỉ vật thô sơ lắm, không mấy gì đáng để tâm thế mà rút lại cỗi lòng biết mấy thương vương, bao phen thương nhớ dập dềnh, réo rắt như dòng suối ngọt len lỏi qua kẽ tâm hồn một cách êm ái. Đó là khi nỗi niềm sâu lắng thật nhiều...Chiếc bình bông đó, được dùng để cắm hoa cúng Phật mỗi ngày Rằm, ngày cuối tháng hay các ngày lễ, tết cổ truyền: Đolta, Chol Chnam Thmay,... hoặc những dịp thỉnh chư tăng tụng kinh cầu siêu của gia đình.

Mỗi lần như thế, chính tay ông ngoại là người tự tay kì cọ từ trong ra ngoài, rửa sạch chiếc bình trước khi cắm hoa. Cũng chính ngoại là người dùng dao cắt tỉa từng gốc, nhánh, lá mấy cây hoa. Tẩn mẩn, tỉ mỉ đưa từng nhánh ướm chừng cái thân bình, ngoại nghiêng trái, nghiêng phải rồi nhìn trước nhìn sau ước chừng vừa mắt, bấm tay làm giấu và cắt tỉa.

Những nhánh nào lá nhiều ngoại sẽ tỉa bớt cho thoáng, cũng để nhường chỗ cho mấy cái bông vàng vàng, cam cam được hiện diện một cách trọn vẹn sắc màu. Mỹ rất thích nhìn ngoại làm, mỗi lần như thế nó cứ lẩn quẩn bên ngoại mắt không rời một phút những động tác điềm nhiên và quá đỗi thư thái, lạ kỳ của ngoại. Được gần ngoại từ bé nên phần nào tính cách của nó cũng giống ngoại in ít, nó luôn tự hào về điều này với tất cả anh chị em trong dòng họ ngoại.

Đất mẹ Trà Vinh bao bọc vào lòng những người con của ba dân tộc anh em: Kinh - Khmer - Hoa, là một điểm rất riêng và dễ nhận biết mỗi khi nhắc nhớ về mảnh đất miền Tây thấm đượm ân tình. Nơi được ca ngợi với tình làng nghĩa xóm, tình đất, tình người đổ thấm trong tim.

ngoài nhằm để đón Thevada của năm, vị thần cai quản cuộc sống theo tín ngưỡng của người Khmer.

Tối đó, nhìn ba lên đèn, thắp hương trong lòng Mỹ rạo rực một niềm vui khó tả, thời khắc giao thoa năm mới và năm cũ như ngưng đọng cả trong hơi thở, ánh mắt mọi người và cả những người con của dân tộc. Nhìn lên bàn thờ Phật chiếc bình bông của ngoại được cắm đầy các nhánh hoa vụn thọ, nào vàng nào cam nào hoa to, nhỏ, búp xen kẽ. Mùi thơm nồng nàn ngập tràn sắc hương lễ hội cổ truyền, Mỹ cúi đầu đôi mắt nhắm nghiền, thầm thì nhủ lòng, ngoại ơi con nhớ ngoại lắm..!

Tác giả: **Kim Thị Thu**

Trường Tiểu học Kim Hòa B - Kim Hòa, Cầu Ngang, Trà Vinh